

своєму оточенні. Оточення С. ЄФРЕМОВА — академічні кола, оточення В. ДУРДУКІВСЬКОГО — шкільні кола, моє — церковні кола, Л. СТАР[ИЦЬКА]-ЧЕРНЯХІВСЬКА — письменницькі кола, Й. ГЕРМАЙЗЕ — шкільні кола. Отже, на підставі наради можна сказати, що СВУ вибирала за базові пункти академічні кола, шкільні кола, церковні, письменницькі.

9. На додаток до показання про розмову мою з приводу поминання Петлюри на панахиді по Ів. Франкові з С. ЄФРЕМОВИМ, В. ДУРДУКІВСЬКИМ і М. ПАВЛУШКОМ показую. М. ПАВЛУШКО запитав, чи не можна було б відслужити панахиду по Петлюрі. Я йому відповів, що церква не має підстав служити публічну панахиду по Петлюрі, бо він не був церковним діячем, а таке поминання Петлюри недемонстративне є можливим і на інших панахидах, є можливим і на панахиді по Іванові Франкові.

9.¹ На нараді першій СВУ, коли зазначалось, що кожний має працювати в своєму оточенні, В. ДУРДУКІВСЬКИЙ назвав КОРОБЦОВА, як людину, що її можна буде закликати до СВУ, а чи закликано було його і які наслідки того, мені невідомо було. В. ДУРДУКІВСЬКИЙ тоді ж зазначав, що КОРОБЦОВ може працювати серед свого оточення інженерів.

Володимир Чехівський

ДОПИТАВ:

[ДЖАВАХОВ]

*ГДА СБ України, ф. 6, спр. № 67098-ФП, т. 45, арк. 152–158.
Оригінал. Рукопис олівцем.*

№ 133

Покаянна заява Володимира Чехівського від 20 вересня 1929 р.

Вельмишановні Товариші, Суд'ї, прошу вислухати моє останнє слово. Я — винний перед РадВладою, то я не ворог РадВлади. Нема більш ненависного мені і чужого нічого, як минуле моє єднання з націоналістичним напрямом. Нема нічого більш бажаного, як праця на добро і розквіт Радянської Держави, що творить велике, будівничє діло соціалізму. Усвідомивши собі хибність свого шляху, я пережив, дійсно пережив в своїй істоті повне перетворення, найглибший здвиг, я цілковито переконався в правдивості роботи РадВлади. Перегоріло все, що вело мене до провин перед РадВладою. Та не спопеліла моя істота, а повна енергії, щоб віддатися до кінця праці на добро РадВладі. Здвиг, злам мій не з штучний, нервозний, а глибокий, дійсний. Здвиг я пережив, переконавшись, оцінивши і вирозумівши останній час творчість

---

¹ Так в тексті.

РадВлади, будівничий загальний процес і зокрема величність конкретної праці, що визначається словами розвит індустрії і колективізації сільського господарства.

Я в корні став іншим, переродився, я не той тепер, що чинив провини перед РадВладою. Компроміси з націоналістичними течіями в істоті моїй в психології моїй абсолютно неможливі. Прошу ж, не карайте мене до самого краю, щоб я міг працюю загладити свої колишні, минулі провини, — працюю, рівною по силі, самій смерті. Прошу прийняти до належності присуду й те, що щиро я визнав свої провини, ще цілковито заплямував їх, що я вже тяжко, тяжко покараний, бо стояв весь час перед лицем смерти в своїй психіці, що я служив самовіддано революції довгий час, віддаючи найкращі роки революційній справі, що зазнав за революційну справу і тюрму, і заслання і гоніння.

Тепер я переніс найстрашнішу кару в внутрішніх муках, що допустив себе до відступлення від правдивого визвольного революційного шляху. Безконечний жаль мене палить, пече, що не за свої думки, дорогі мені, не за пролетарські, а віджиті, чужі мені націоналістичні традиції я зараз караюсь. Так безконечно хочу стати до нової творчої роботи. Не занедбайте ж, Товариші, живого життя мого. Потрібні ще тепер і будуть потрібні досвідчені робітники.

Прошу, простіть мені, Товариші, простіть мені, старому товаришу, що так гірко помилився і тепер несу відповідальність за провини. Дайте можливість виправити помилки працюю. Закон Радянської Влади не знає помсти. Дайте ж, Товариші, старому робітнику революції стати знов до праці. Хочу умерти слугою робітництва світу. Прошу, Товариші, вчиніть полегкість в присуді ради, праці, рівної силі смерти, ради праці творчої на добро РадВладі, Раддержаві, на добро Робітничому Світу.

Володимир Чехівський

1929–IX–20

*ГДА СБ України, ф. 6, спр. № 67098-ФП, т. 45, арк. 168–169 зв.
Оригінал. Рукопис олівцем.*

№ 134

Додаткові свідчення Володимира Чехівського від 23 вересня 1929 р.

1929 р. 23-го вересня, я, нижчепідписаний, показав:

1. Учили *націоналістичні* серед молоді *церковної*¹ на периферії виникали на ґрунті загальних причин. Гуртуючи, збираючи молодь коло церкви в паравії, духівництво дбало про те, щоб молодь не відбилась від церкви; духи-

¹ Слова, виділені курсивом, дописані над рядком.